

vruchtbaar schilder moet geweest zijn. De verdienstelijke meester leed vroegtijdig aan het flerecijn, welke kwaal hem ook in de handen aantastte. Hoogstwaarschijnlijk was het uit oorzaak dezer ziekte, dat hij jongman bleef, en, ondanks zijn vermogentje, zeer stil en eenvoudig leefde, in de woning zijner gemelde oudste zuster, die de echtgenootte was geworden van den schilder Gonzales Casteels. Den 6ⁿ April 1713 lag Lucas Smout II reeds stervende te bed in zijn geboortehuis. Hij verklaarde in de hoofdkerk, met eene stille zinking, begraven te willen worden, en bestelde vijftig missen van requiem tot lafenis zijner ziel. Zijnen broeder, den historieschilder Domien Smout, maakte hij 100 patakons, benevens zijn schildergereedschap, zijne teekeningen en printen. Aan zijne zuster Anna Maria Smout, vrouw van den schilder Jacob Herreyens, schonk hij insgelijks 100 patakons, en verder liet hij heel zijn vermogen aan zijne zuster Clara Catharina, die reeds weduwe was geworden. Onze kunstenaar trachtte vruchteloos dit zijn testament met zijne door het flerecijn verkrampde hand te onderteekenen, en stierf. Twee dagen later, den 8ⁿ April 1713, werd zijn lijk des avonds binnen de hoofdkerk begraven in den kelder vóór den altaar van Sinte Barbara.

